

15 BANI NUMERUL

ABONAMENTELE

INCEP LA I SI IS A FIE-CAREI LUNI SI SE PLATESC
TOT-D'AUNA INAINTE
IN BUCURESCI La casa Administratiunel
IN TARA: Prin mandate postale.
Pentru 1 an 40 lei, 6 luni 90 lei, 3 luni 10 lei.
IN STREINATATE: La tratele oficiale pos-
tale din Unirea, prin mandate postale.
Pentru 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei.
LA PARIS: Se gaseste jurnalul cu 15 cent.
numerul, la Kioscul din Bulevardul St. Ger-
main No. 84.

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

REDACTIA

No. 3. — Piată Episcopiei. — No. 3.

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE DE LUCRU

INTRUNIRE PUBLICA

Mâine Marti 19 curent la orele 3 p. m. opozitia unita va tine intrunire publica in saloanele Clubului Unirea, casa Balor Eforiei de pe Bulevard.

Alegatorii din toate Colegiile sunt rugati se ia parte la aceasta intrunire.

VODA VRA, DAR HÂNCUL BA..

Ceia ce prevăzusem, impreună cu mulți alții, se întâmplă căci era și lucru firesc să se întâpte, astfel.

Deci dar, cuvântul regelui dat o poziție drept garanție a libertății în alegeri, este o făgăduință ideologică de nul efect—căci este fără sancțiune practică.

Este o vorbă platonică și nimic mai mult.

Si într'adèr cum se putea încipui, că administrația colectivistă, în putere fiind, va respecta legalitatea în vre un unghiș al tării?

Acum adeyérul prevederelor noastre răsare la lumină; pretutindeni, dar pretutindeni fără excepție, siluirea guvernamentală, cu tot corteziul său de corupție și de nelegiuri, se întinde asupra corpului electoral al tării.

Prefecți, subprefecți, primari, notari, perceptori, poliți—în fine toată gloata administrativă, mare și mică, umbrelă din casă în casă și din om în om, dă năvală la alegători supuind conștiințele celor mai infame torturi morale. Si acolo unde nu ajunge cuvântul părintesc, obiciușit se întrebuintează amenințarea; și acolo unde nu ajunge amenințarea, se procedează fapte care semnifică în spiritul mulțimii: supunere oarbă, supunere or-ce prefă la voința guvernului....

Dar atunci cum ramâne cu făgăduința regelui?

Aș! vorbă în vînt!...

Făgăduința regelui?... unde'l slujbașul, mare sau mic, care și bate capul de dênsa și care se gîndește măcar să o ia în serios? Toți te fac să pricapi că s'a dat numai așa pentru măngâierea opoziției și pentru ochii lumii din afară.

Făgăduința regelui?... nu'i lucru de autoritate în ochii slujbașilor. — El și zic: avem poruncă prefectului, prefectul are poruncă lui Radu Mihai, și Radu Mihai poruncă Domnului Brătianu! Domnul Brătianu este a-tot-puternic în tără: el face și desface toate. Când vrea e secretă, când vrea plouă sau ninge... regele nu poate fără dênsul, căci Brătianu ține pe rege.

Prin urmare regele nu poate voi, peste voia Domnului Brătianu: fiind că el este regele regelui.

Aș cred slujbașii colectivității,... și de acea ei și caută treaba lor ca mai înainte și presiunea este nedescriptibil de îndrăsnească, neînchisit de sfruntaș.

Ludovic al XIV a zis un cuvânt remas celebru: l'Etat c'est moi! — Ion Brătianu de fapt zice astăzi tării: le roi c'est moi!

Poți se nu'l crezi?

Poți se mai îndoiescă că nu este așa, când el și vorbește prin limbagiu cel mai expresiv, prin limbagiu

înțelegător de toată suflarea omenească, adică prin limbagiu energetic al faptelor positive?

Maș alătări gazeta oficială a colectivității «Voința Națională» a pus la îndoială chiar realitatea cuvintelor regelui... Ea a prețins că nu i-a devărat să fi putut da regale făgăduință libertății alegerilor.

Ei da, este de mirare cum de să a bizuit regale se dispăcă Domnul Brătianu, căci în fine el e alfa și omega, triunghiul sacro-sant al suveranității.

Cinei vinovat, la urma urmei, că aujuns lucrurile în halul acesta?

De zece ani regale prin supunerea sa la toate exigentile cele mai enorme ale acestui om prefăcut și vicin, a deprins lumea se crezădă astfel. Mai mult, cu căt Brătianu s'a pus mai în iveau, cu atât regale s'a dat în lătură, s'a sters, aşa ca astazi teți văd numai pe șeful colectivității și numai de glasul lui ascult.

Regele s'a crezut îscusit, săl' pue mereu înainte, ca săl' servească de «om de paie» dar vicinul să a folosit de această situație pentru sine, aşa că nu se mai teme astăzi de nimic; și din toată această tactică rezultă că regale a compromis prestigiul Coroanei și autoritatea lui legitimă de reprezentant al Suveranității naționale.

Şeful colectivității a ajuns primul personaj în statul românesc, precum erau în timpii de decădere a regilor merovengieni *mairii* palatului. Poporul a poreclit, pare-mi-se, pe acei monarhi «regi îngăduitori»... Si deci, Ion Brătianu și acum în tara noastră cea ce era Pepin le Bref în Franța: el are totul, numai coroana îi lipsește.

Prin sfaturile peride ale acestui om atitudinea Regelui a fost astfel că a nemulțumit pe toți oamenii de treabă. Uite-se, Maria Sa, jur împrejur să se vadă cine'l inconjoară astăzi? Tot cea ce constituie puterea reală este pe mâna lui Brătianu; nu e post că de înalt, nu e cotlon că de obscur în mecanismul Statului unde să nu fie creaturile omului de la Florica.

Acesta nu i un guvernămēnt, este o cucerire. Porunca lui odată rostită, fie orare ar fi, reionează că prin firele unui colosal telefon, strebate spațiu îndată, până în cele mai departate unghii ale tării, și ajunge sigur și drept la urechia afidașilor ce compun armata marelui carbonarism colectivist; dar cuvintul Regelui se ignorează și nu se ține în seamă nicăieri...

Se ia, Maria Sa, toate autoritățile, toate instituțiile, toate corporile constituie, până chiar și armata, și se numere și se socotească cu condeul în mână, ca să se convingă că este prințul colosală răjea, că este impresurat de o nouă specie de monisman, mult mai periculos de căt societățile secrete.

Doară numai *Massa* sau *Camora* ar putea da o idee de ceia ce este colectivitatea în România.

Pare că a făcut într'adins, Maria Sa, să dea și înțelege lumii că urește pe români, căci arătându-se pururea indiferent și tratând pe toți cei ce nu erau colectivisti cu o recelală aproape disprețuitoare, a jenit oamenii onești, i-a respins, i-a alienat cu totul.

Regele a avut o bună ocasiune să se impace cu țara și se-o readucă,

încef incet în jurul său, dar nu știu, n'a voit să nu a putut se profite de densa. A preferit între Ion Brătianu și între țară, pe Ion Brătianu... țrei a aruncat numai o vorbă banală, pe cănd a lăsat omului de la Florica a-tot-puternicia absolută.

Paremi-se că n'a nemerit tocmai bine regale lăsând se fie atât de identificat cu colectivitatea, pentru că astfel se pune pe planul al doilea — de oare-ce, după cuvintele lui Stătescu din 1884 în Senat, *Domnul Brătianu este cea mai înaltă expresiune a Colectivității*. Cu chipul acesta, șeful legal al Statului ajunge a fi acum o adeveră «fixiune»... constituițională — și confirmă încă odată, după multă trecere de vreme, spiritualul proverb românesc:

Vodă vrea, dar Hâncul ba... Halal de Hâncul!

A. D. Holban

TELEGRAAME

AGENTIA HAVAS

Budapest, 28 Ianuarie.

Camera deputaților.—D. Tisza, responsabil interbelorilor d-lor Helly și Perez, zice că nu există cel mai mic motiv pentru or cine ar fi de a putea să se îndrăsească de buna credință mutuală a puterilor legate în scopul de a menține pacea și a vegheia la propria lor siguranță.

Din cauza dislocărilor unor corperi de armă în Rusia și a strămutării de trupe rusești spre granițele monarhiei austro-ungare, și de datoria noastră, zice d. Tisza fără a pune la îndoială sensul declarării pașnică ale Turului, și în aceeași timp evitând cea mai mică apărăție a unei provocări, de vegheia la acea ca, în toate casurile să se facă toate ce cer siguranța granitelor și forța defensivă a armatei noastre.

D. Tisza mai zice că alianța puterilor din Europa centrală n'a fost de sigur de căt o alianță pacină stabilită pe o bază curată de regale, care este strâns or-ce procedeu agresiv; și exprimă speranță că Suveranul acestor guverne pacinice vor îmbăsa să conserve pacea și să libereze Europa de simțimul de nesiguranță ce a pasat greu asupra ei.

Masuah, 28 Ianuarie.

Se asigură că Negus a transportat lagărul său de la Adifasla la Gundet la o distanță de două zile la nord de Adava. Mișcarea înainte ar fi început Marțea trecută. Ras Alula se găsește în suita Negusului.

Berlin, 28 Ianuarie.

Prințul și principesa de Bismarck s'a întors astăzi seara la Berlin.

POLITICA ESTERIOARA

COLECTIVITATII

Pe când președintele consiliului debita eri la Ateneu insultele cele mai grosolană și mișcările cele mai monumentale la adresa oponenției, telegraful se insarcina să ne aducă din străinatate țările cele mai positive despre falimentul politic al colectivității.

In adeveră o depeșe din Atena ce este comunicată de «Agentia Havas» anunță că:

Diferendul greco-roman e aplinat, mulțumită demersurilor făcute de ministru României, d. Teriakiu, și acceptării Notei grecești refuzată mai înainte.

Însărcinatul de afaceri al Greciei se va întoarce la București, pentru a negocia o convenție consulară și comercială cu România.

Or-ține a urmat de aproape incidentul dintre d. Ferekidi și d-nu Durutti, însărcinatul de afaceri al Greciei, șiie ce însemnează cuvintul din telegramă că: nota grecească, care fusese refuzată mai înainte a fost primită de d. Ferekide.

Aceasta însemnează că ministrul nostru de externe a trebuit să lingă unde scuipase.

Ferekide avusese nedelicata de a înapoia d-lui Durutti, o notă a acestuia.

Nu ne preocupă cuprinsul notei ci numai faptul refuzării.

Ei bine, guvernul elen n'a voit să reinforceze relațiile cu țara noastră de căt dupe ce guvernul d-lui Brătianu, de căt dupe ce Ferekide, a primit cea ce refuză.

Nu însemnează aceasta umilință provocată din nedibăcia colectivistă?

Nu însemnează aceasta faliment politic?

Alt-ceva: telegrama mai anunță că însărcinatul de afaceri al Greciei — și confirmă încă odată, după multă trecere de vreme, spiritul proverbului românesc:

Vodă vrea, dar Hâncul ba...

A. D. Holban

15 BANI NUMERUL

ANUNCIURILE

DIN ROMANIA SE PRIMESC DIRECT LA ADMINISTRATIA ZIARULUI

La Paris: la Agence Havas, place de la Bourse, 8.

Agence Libre, rue Notre Dame des Victoires 50, (Place de la Bourse) pentru Paris, France, Germania, Austro-Ungaria, Italia și Marea Britanie.

Anunțuri pe pag. IV, linia 30 bani, anunțuri și reclame pe pagina treia 2 lei linia.

50 B. UN NUMER VECIU, 50 B.

ADMINISTRATIA

No. 3. — Piată Episcopiei. — No. 3.

revoltase, dar că administrația provocase băta și desordine, comandanțul retrase ostinea.

După bătaie, închideri.

Scrioarea de mai la vale pe care ne-o trimite d. Fleva, martor ocular la intruire, ne descrie detaliile.

Un cuvânt încă.

Ce zice Regele? Ce face Regele?

Vedeab-vom ce va responde el principelui Stirbey care e delegat de Craiova, a istoricul celei trei.

Ori care ar fi respunsul lui, Craiova să nu dispere.

Dacă capul statului voie să îl ilustreze și de acum înainte anii domniei sale cu pete de sânge, "va avea și pe acesta.

Dar istoria ne spune că va de domniele acelorale ale căror tronuri sunt stropite de sângele cetățenilor.

Îată scrioarea d-lui Fleva :

Domnule redactor,

Vă scriu aceste rânduri sub impresia penibile și desgustațoare ce mi a produs scenele sălbătice petrecute în seara de 15 în Craiova. De când trăim sub regimul constituțional, Craiovenii îmi zic că nu au văzut în orașul lor un asemenea lucru.

Se anunțase, precum și, pentru Vineri 15 seara o intrunire în Craiova și publicul se grămadise foarte numeros, foarte bine-vînt pentru opoziție. D. P. Grădișteanu și el, veniseră din București, chemați de mai mulți cetățenii ai Craiovei. De la 7 ore, lumea se grămadise astfel că nu mai avea loc în sală. Peste o mie de cetățenii așteptați în liniște sosirea oratorilor și a printului Stirbey care trebuia să fie la 7 1/2, ora ficsată pentru ședință. Apariționea lor a fost primita cu salve repește de aplauze din partea cetățenilor. Ședința a început sub președinția printului Stirbey, cerută și acclamată de public. Spectacolul era imposant; atitudinea și aspectul grandios al mulțimii în care se vedea clasele cele mai culte ale societății Craiovene, dedeați or-cu, la prima vedere, convingea că este de urmat aci banda colectivistă care cauță să reia mandatul cetățenilor. Si nici putea fi altfel când se știe că între alii se găsește aci alergând cu tot felul de manopere și infami, oameni cunoscuți ca expresiunea cea mai înaltă a politicianului ridicat și înavuțit pe spinarea și miseria publică.

D. August Peșiacov, fost deputat, înscrise întrăi, luă cuvintul pentru a ruga publicul să ascute cu preferință pe oratorii veniți din București și care se aflau

